

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

27 Et descendit pluvia, & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domū illā, & cecidit, & fuit ruina illius magna.
 28 Et factū est, cū consummasset Iesus verba hæc, admirabantur turbæ super doctrinā eius.
 29 Erat enim docens eos sicut potestatem habens, & nō sicut Scribæ eorū & Pharisei.

CAP. VIII.

1 Cū autem descendisset Iesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ:
 2 Et ecce leprosus veniens, adorabat eū, dicens, Domine, si vis, potes me mūdare.
 3 Et extendens Iesus manū, tetigit eum, dicens, Volo, Mūdare. Et confestim mūdata est lepra eius.
 4 Et ait illi Iesus, Vide nemini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti: & offer munus, quod præcepit Moyses, in testimoniū illis.
 5 Cū autē introisset Capharnaum, accessit ad eum centurio, rogans eum, & dicens,
 6 Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur.
 7 Et ait illi Iesus, Ego veniam, & curabo eum.
 8 Et respondens centurio, ait, Domine, non sū dignus vt intres sub tectū meū: sed

& irruerunt venti & flauerūt flumina & venerūt pluvia & descēdit
 27 ונתהר מטרא ואתו נהרותא ונשביו והא ואתמרו
 & factū est magna ruina eius & fuit & cecidit illā in domum
 בניתא הו ונפל והורת מפולתה רבא והויה
 28 doctrina ei sup turbæ erant admirantes hæc verba Iesus finiisset cum
 דבר שלם ישוע מלא הלין תהירוין הו כנשא על יולפנה:
 sicut & non potestare habens tanquā enim eos erat docens
 29 מלך הויה לחון גיר איך משלטת ולת איך
 & pharisei scribæ ipsoꝝ
 ספריהון ופרישטת:

8 caput ieiunij secundæ in sabbatho vnius ad vesperam lectio
 קרינא דרמטשא דחד בשבט דתריין דצומא קפלאון ה
 multæ turbæ cincerūt eū monte de descēdit autē cum
 כד דין נהרת מן מורא נקפוהי כנשט סניאא
 tu vis si Dnē mi & dixit eum adoravit veniēs vnus leprosus & ecce
 והא גרמא חד ארתא סנד לה ואמר מרי אן עבא אנת
 cum tetigit Iesus manū & extendens mundare me tu potes
 משכח אנת למדכויותי: ופשט אידה ישוע קרב לה
 Iepra eius mūdata est hora & in ea mundare ego volo & ait
 ואמר עבא אנא אתדכא וכה בשעתא אתדכי גרברא:
 ostende vade sed tu dixeris vlli ne vide Iesus illi & ait
 4 ואמר לה ישוע הויה למא לאנש אמר אנת אלא זל הויה
 Moses præcepit sicuti oblationem & offer sacerdotibus teipsum
 נפשך לכהנת וקרב קורבנת איך דפקד מושט
 accessit Capharnaum Iesus autē introisset eū in testimoniū ipsoꝝ
 לסהדותהון: כד על דין ישוע לכפרנחוס קרב
 puer me Dnē mi & ait eum & rogabat vnus centurio ad eum
 לה קנטרונא חד ובעא הויה מנה ואמר: מרי מלי
 illi dixit affligitur & paralyticus est in domo decūbit
 רמא כביתא ומשרי ובישאית משתנק: אמר לה
 & ait ille centurio respondit & sanabo eū veniā ego Iesus
 ישוע אנא ארתא ואסוהו: ענתא קנטרונא הו ואמר
 sed tectum meū sub vt intres ego sū dignus non Dnē mi
 מרי לת שויה אנת דתעול תחורת מטלי אלא

27 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐπύρην οἱ ἀνέμοι, καὶ προσέκυραν τῆ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπίπετο. καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτοῦ μεγάλη. 28 καὶ ἐγένετο, ὅτε συνεπέλαστο ὁ Ἰησοῦς τοῖς λόγοις, τοῦτοίς, ὅσους ἐλάλησεν αὐτοῖς, οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῆ διδασκίᾳ αὐτοῦ. 29 ὡς γὰρ διδάσκων αὐτοῖς ὡς ἐδιδάσκων ἑβραῖοι, καὶ ἄρα ὡς οἱ Γαλιλαῖοι.

Κεφ. Η.
 1 Καταβαίη δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. 2 καὶ ἰδὼς λεπρῶς ἐλθὼν, προσέκλιτο αὐτῷ, λέγων, Κύριε, εἰ μὴ θέλεις, δύνασαι με καθαρίσαι. 3 καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων, θέλω. καὶ ἀπεκρίθη, καὶ ἀπέθετο τὸ χεῖρ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπέβη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ. 4 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, θεομνηστέρις εἶπες. διὰ τούτου, σιωπῆν δεῖξον τῷ ἴδιῳ, καὶ ἀποστείλας τὸ δῶρον, ὁ ἀπεστράφη εἰς μαρσαλέον αὐτοῦ. 5 εἰσαγγένη δὲ αὐτῷ εἰς Κεφαρναῦν, προσήλθεν αὐτῷ ἕνα κεντρίων ἀσθενῶν αὐτοῦ, καὶ λέγων. 6 Κύριε, ὁ υἱός μου βέβηκεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὅτι ἔλασεν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἄνεμος βασιλικῶν. 7 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἰ μὴ ἐλθὼν διακαλύψω αὐτόν. 8 καὶ ἀπεκρίθη ὁ κεντρίων, λέγων, Κύριε, ἡ ἐπιμέλειός σου ἐστίν μοι ἢ ἐγγύς ἐπιλήθης ἀλλά

enim ego etiam puer meus & sanabitur verbo dic tantum
 בלהוד אמר במלתא ונתאסא מלוי : אף אנא גיר
 manib' meis sub & sunt potestati qui subsum sum homo
 גברא אנא דתחירת שולטנא ואית תחירת אירי
 & alteri & it vt eat huic ego & dico milites
 אסטרטיוטא ואמר אנא להנא דול ואול ולאחרנא
 audiisset eū & facit hoc vt faciat & seruo meo & venit vt veniat

דתא ואתא ולעבדי דעבד הרא ועבדו : כד שמע
 ego dico amen secum iis q' ibant & ait miratus est Iesus autem
 דין ישוע אתדמר ואמר לדאתין עמה אמין אמר אנא
 fides hęc sicut inueni in Israël ne quod etiā vobis
 לבון דאף לא ביסריל אשכחת איך הרא הימנותא :

& ab Oriente ab venient quod multi autem vobis ego dico
 אמר אנא לבון דין דסניאא נאתון מן מרדנא ומן
 & Iacob & Isaac Abraham cum & accumbent Occidente
 מערבא ונסתמכון עם אברהם ואיסחק ויעקוב
 in tenebras eiciuntur regni autem filij celorum in regno
 במלכותא דשמיא : בניה דין דמלכותא נפקון לחשוכא

Iesus & dixit dentium & stridor sctus erit ibi exteriores
 בריא תמן נהוא בכיא וחורק שנא : ואמר ישוע
 & sanatus est tibi fiat credidisti sicut vade illi centurioni
 לקנטרונא הו זל איכנא דהימנת נהוא לך ואתאסי
 hora in illa ipsa puer eius

מליה בה בשעתא :
 ieiunium p'cedentis septimanę ad oblationem Iesuo
 קרינא דקורבא דשבתא קדמיתא דצומא

q' decubebat soerū illius & vidit Simonis in domum Iesus & venit
 ואתא ישוע לביתה דשמעון והוא לחמתה דרמיא
 febris & reliquit eā manū eius & tetigit febris eam & corripuerat
 ואחידא לה אשתא : וקרב לאירה ושבתה אשתא
 obtulerat vespera autē esset cum eis erat & ministrans & surrexit
 וקמת ומשמשא הות לחון : כד הוא דין רמשא קרבו
 & omnes verbo dēmonia eorū & eiecit multos dēmoniacos coram eo
 קדמוהי דיונא סניאא ואפק דיוהון במלתא ולכלהון
 illos sanauit erant affecti qui malē illos

אילין דבישאירת עבידין הו אסי אנון :
 μοισι εἰπὲ λόγων, & ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. 9 καὶ ἐγὼ δὲ δρῶντως εἰμι ἰσὸς ὁμοίαν ἔχων ἰσὸς ἐμαυτοῦ δραπέτα-
 τας. & λέγω πάντως, περιβλήσεται, & περιβλήσεται, & ἀλλω, ἐρχομαι, & ἐρχομαι, & τῆς δουλοῦ μου, ποιῶν τὸ πῶ, & ποιῶ.

10 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε. & εἶπε πῶς ἀκούωδούσας, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐν τῷ Ἰσραὴλ, πτωχῶν
 πλείων ἔσονται. 11 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀσσυρίων & δισυμῶν ἠέξουσιν, & ἀσσυρίωνται μετ' Ἀβραάμ,
 & Ἰσαάκ, & Ἰακώβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ υἱοῦ ἀνθρώπου. 12 οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας σκεθλοῦνται εἰς τὸ σκοπῆς τὸ
 ἔξωθεν. οὐκ εἶπαί, & ὁ βρυγμὸς τοῦ ὄδου.

13 καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκαπτεράρχῳ, ὕπαρχε,
 & ὡς ὅπισθεν σου, ἔρχομαι σοί. & ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ, οὐκ εἶπε. 14 καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
 οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πτωχὴν αὐτοῦ Βελληθαίμην, & παρέστασαν. 15 καὶ ἔλαπεν τῆς χερσὶν αὐτῆς, & ἀ-
 φῆκεν αὐτῆν ὁ πνεῦμα, & ἦν ἔρη, & δοξαζομένη αὐτῆν.

16 οὐκ εἶπεν δὲ ἡμετέροις, ὡς ὅτι ἐλεῖται αὐτῆν δαίμονιοι, ὡς
 βροῦς πολλοὺς, & ὅτι ἐλεῖται τὰ πνεύματα λόγων, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἐξοιστῶν ἐξέστασαν.

tantum die verbo, & sana-
 bitur puer meus.
 9 Nam & ego homo sum
 sub potestate constitutus,
 habens sub me milites: & di-
 co huic, vade, & vadit: & alii,
 veni, & venit: & seruo meo,
 fac hoc, & facit.

10 Audiens autem Iesus,
 miratus est: & sequentibus
 se dixit, Amen dico vobis,
 non inueni tantam fidem in
 Israël.

11 Dico autem vobis quod
 multi ab Oriente & Occi-
 dente venient, & recum-
 bent cum Abraham & Isaac
 & Iacob in regno celo-
 rum.

12 Filii autē regni eiciētur
 in tenebras exteriores. ibi
 erit fletus & stridor den-
 tium.

13 Et dixit Iesus centu-
 rioni, Vade, & sicut credidi-
 sti fiat tibi. Et sanatus est
 puer ex illa hora.

14 Et cum venisset Iesus in
 domum Petri, vidit soerum
 eius iacentē & febricitan-
 tem.

15 Et tetigit manum eius,
 & dimisit eam febris, & sur-
 rexit, & ministrabat ei.

16 Vespere autē factō, obru-
 lerunt ei multos dæmonia
 habentes: & eiciebat spiri-
 tus verbo: & omnes malē
 habentes curauit.

17 Vt adimpleretur quod dictū est per Isaiam prophetam, dicentem: ipse infirmitates nostras accepit: & zgotationes nostras portauit.

18 Videns autem Iesus turbas multas circum se, iussit discipulos ire trans fretum.

19 Et accedens vnus Scriba, ait illi, Magister, sequar te quocunq; ieris.

20 Et dicit ei Iesus, Vulpes foueas habent; & volucres caeli nidos: Filius autem hominis non habet vbi caput suum reclinet.

21 Alius autē de discipulis eius ait illi, Domine, permittite me primū ire, & sepelire patrem meum.

22 Iesus autem ait illi. Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos.

23 Et ascendente eo in nauiculam, secuti sunt eum discipuli eius.

24 Et ecce motus magnus factus est in mari, ita vt nauicula operiretur fluctibus. ipse verō dormiebat.

25 Et accesserunt ad eum discipuli eius, & suscitauerūt eū dicentes, Domine, salua nos, perimus.

26 Et dixit eis Iesus, Quid timidi estis modicæ fidei? Tunc surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna.

prophetæ Isaiæ ꝑ manū quod dictū est id impleretur vt
 17 איך דנתמלא מדם דאתאמד ביד אשעיא נביא
 portauit & infirmitates nrās dolores nrōs accepit quod ipse ꝑ dixit
 דאמר דהו נסכ כאבין וכורהנין נשען
 iussit se quæ circuibant multas turbas Iesus autem vidisset eum,
 כד הוא דין ישוע כנשא כנשא דחרירין לה פקד
 ei & dixit vnus scriba & accessit in vltiorē ripā vt abirent
 דנאולון לעברא: וקרב ספרא חר וואמר לה
 Iesus ei dixit tu quo ibis in locum post te ibo magister mi
 רבי אתא בתרך לאתר דאול את: אמר לה ישוע
 filio nidi exli & volucris eis sunt foueæ vulpidus
 לתעלא נקעא אית להון ולפרחתא דשמיא מטללא לברה
 caput suum reclinet vbi ei non est hominis autem
 דין דאנשא לית לה איכא דנסמוך רישא
 mihi pmittē Dnē mi ei dixit discipulis eius ex autē alius
 21 אחרניא דין מן תלמידוהי אמר לה מרי אפס לי
 veni illi dixit autē Iesus patrē meū sepeliā ire primū
 לוקדם אול אקבור אבי: ישוע הין אמר לה תא
 mortuos suos sepelire mortuos & sine post me
 בתרי ושבוך מיתא קברין מיתוהון
 ieiunij tertiæ in sabbatho vnus ad vesperam
 דרמשא דחד בשבת דלתא דיומא
 discipuli eius cum eo ascēderūt nauem Iesus cōscēdit & cum
 23 וכד סלק ישוע לספינתא סלקו עמא תלמידוהי
 à operiretur nauis ita vt in mari fuit magna cōmotio & ecce
 24 והא זועא רבא הוא בימא איכנא דאלפא תתכסא מן
 discipuli eius & accesserūt erat dormiēs Iesus autē ipse fluctibus
 נללא הו דין ישוע דמך הוא: וקרבו תלמידוהי
 illis ait perim⁹ libeta nos Dnē noster ei & dixerunt q̄ excitarūt eū
 דנעורוהי ואמרוין לה מן פצן אברינון: אמר להון
 surrexit tunc fide modica estis timidi quid Iesus
 ישוע למנא דחולתנין אנתון זעורי הימנותא הידין קם
 magna trāquillitas & fuit & mare ventum & cohibuit
 וכנא ברוחא ובמא והוא שליף רבא:

17 ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ. Ἡσαΐας τὸ πρὸς φητι, λέγοντος, αὐτὸς τὰ ἀδυναΐας ἡμῶν ἀπέλαβε, καὶ τὰ νόσους ἑλάβασεν. 18 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους ἄβησιν αὐτῷ, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ σῆμα. 19 καὶ προσελθὼν εἰς τὴν γαλιλαΐαν, εἶπεν αὐτῷ, διδάσκαλε, ἀκολούθησον μοι ὅπου ἐὰν ἀποστέλλω. 20 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, αἱ ἀγορῆς φωλεὺς ἔχουσιν, καὶ ἡ πετεινὰ τὸ νεστόει κατὰ τὰ λωαῖος· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει περὶ κεφαλῆς καλύπη. 21 ἐπεὶ δὲ ἔβη μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ, ἀκούε μου, καὶ ἄφες τοῖς νεκροῖς ταφῆσαι τοὺς πατέρας μου. 22 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ἀκούε μου, καὶ ἄφες τοῖς νεκροῖς ταφῆσαι τοὺς πατέρας μου. 23 καὶ ἐβίβησεν αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκλείψαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 24 καὶ ἰδὼν σέσμη ἄνεμος ἐβίβησεν ἐν τῷ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καταλύεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐλάθευε. 25 καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώσαν αὐτὸν λέγοντες, κύριε, τί σοὶ καμμάτων αὐτοῦ δὲ ἐλάθευε. 26 καὶ λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἄλλοί ἐστε ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἐγὼ εἶπα τοῖς ἀπὸ τοῦ θαλάσσης ὅτι ἔσται ἡ θαλάσση ἡσυχάη, καὶ ἔσται ἡσυχία μεγάλη.

& mare cui venti iste est quis & dixerunt mirati sunt autē homines
 27 **אנשא דין אתדמרו ואמרין מנו הנג דרוהא וימא**
 in regione ad ulteriorē ripā Iesus venisset & cum ei obediunt
 משתמעין לה: **וכד אתמא ישוע לעברא לאתרא**
 sepulchrorū domo de exeuntes dæmoniaci duo occurrerūt ei Gerasenorū
 דנדריא ארעוהי תרין דיונא דנפקין מן בית קבורא
 viam pillā trāsire posset nemo ira vt admodū mali
 בישא דטב איך דלא אנש נשכח נעבר כהי אורחא:
 venisti Dei fili Iesu & tibi nobis quid & dicebat vociferabatur
 29 **וקעו ואמרין מא לן ולך ישוע ברה דאלהא אתות**
 ab illis procul autē erat vt torqueres nos tempus ante huc
 לכא קדם זבנא דתשנקן: **אית הוא דין להל מנהון**
 dæmones verb ipsi q̄ pascēbat multorum porcorum grex
 בקרא דחזירא סניאא דרענא: **הנון דין שארא**
 vt abeam⁹ nobis p̄mitte nos tu eiicis si & dicebant ab eo: perebant
 בעין הוו מנה ואמרין אן מפק אנת לן אפס לן דנאול
 egressi sunt & statim abite Iesus illis & ait porcorum in gregem
 לבקרא דחזירא: **ואמר להון ישוע זלו ומחאא נפקו**
 rupem super direxit ille grex & totus in porcos & ingressi
 ועלו כחזירא וכלה בקרא הי תרעה לעל למקישא
 erāt q̄ pascētes verb illi in aquis & mortui sunt in mare & deciderūt
 ונפלו בימא ומיתו כמיא: **הנון דין דרעין הוו**
 quod factū est id omne & renūtiaverūt in urbem & venerunt fugerunt
 ערקו ואזלו למדינתא וחוויו כל מהם דהוּמ
 in occurū ciuitas tota & egressa est dæmoniacis & de illis
 ורהנון דיונא: **ונפקת כלה מדינתא לאורעה**
 à vt transfret ab eo petierūt vidissent eū & cum ipsius Iesu
 דישוע וכד חזאוהי בעו מנה דנשנא מן
 finibus eorum
 תחומיהון:

27 Porro homines mirati sunt dicentes, Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei?
 28 Et cum venisset Iesus trans fretum in regionem Gerasenorū, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes. Iam nimis, ita vt nemo posset transire per viam illam.
 29 Et ecce clamauerūt dicentes, Quid nobis & tibi Iesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos?
 30 Erat autem non longē ab illis grex multorum porcorum pascens.
 31 Dæmones autem rogabant eum dicentes, Si eiicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum.
 32 Et ait illis, Ite. At illi exeuntes, abierunt in porcos, & ecce magno impetu abiit totus grex per præceps in mare: & mortui sunt in aquis.
 33 Pastores autem fugerunt: & venientes in ciuitatem, nuntiauerunt hæc omnia, & de iis qui dæmonia habuerant.
 34 Et ecce tota ciuitas exiit obviam Iesu. Et viso eo, rogabant eum vt transfret à finibus eorum.

caput קפלאון ט

CAP. IX.

in ciuitate suā & venit & traiecit nauem & conscendit
 וסלק לאלפא ועבר ואתא למדינתא:

1 Et ascendens Iesus in nauiculam, transfretauit: & venit in ciuitatem suam.

27 **וי ד' א' βρωπι ε θαυμαστω, λεγοντες, ποταπος εστιν οστος, οτι κ' οι ανεμοι κ' η θαλασσα υπακουουσιν αυτω;** 28 **ε ψιδον αυτω εις το σβηαν εις η γωρειν η γερουσιων, υπηκουσαν αυτω; δυο δαμονιοι ζηδουσι οε η μνημειων εδ' ερωμενισ, γαλιλαι νιας, ας η μνημειων να παρελθον εδ' ης οδου εκαιτης.** 29 **ε ιδου εκραξαν, λεγοντες, τι ημιν και ο Ιησους ο υι οσ δ' ουδ' ηλλες οδ' εσθε καιροδ βασιτωσαι ημεις;** 30 **τω δε μακραι ατ αυτω; λεγοντες, πολλων βοσκουμεν.** 31 **οι δε δαμονιοι παρεκαλουσιν αυτω, λεγοντες, ει εκβαλεις ημεις, οπιτησειν ημιν απησθην εις τλω αγγελω ηω; χοιρων.** 32 **ε επην αυτωις, υπαγατε. οι δε ελελθοντες απηλθον εις τλω αγγελω ηω; χοιρων ε ιδου ωρμησιν πασα η αγγελη ηω; χοιρων και η κρημνοδ εις τλω θαλασσαν, κ' απηθανον εν τωις υδασι.** 33 **οι δε βοσκωιτες εφυγον, κ' απηλθοντες εις τλω πολιν, απηγγειλαν πωιτα, κ' τα ηω; δαμονιοι ζουμεν.** 34 **κ' ιδου πασα η πολις εηλθεν εις σιμανησιν τω Ιησου. κ' ιδοντες αυτω, παρεκαλουσιν επως μετα εηω; ελευσιν αυτω.**

Κεφ. Θ.

1 και εμβαδ' εις τω πολιν, διεπρασεν, και ηλθεν εις τλω ιδωα πολιν.

d